

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 313

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות ורבי יגאל כהן שליט"א

פרישת מצורע - שבת הגדול

שתוף רגשות

"דאגה בלב איש ישנה"

שלמה המלך - החכם מפל האדם - מלמד אותנו, שאחת הדרכים הטובות ביותר לשחרר את הלחצים והדאגות שבלב האדם היא על ידי שיחה עם חבר או אדם אחר שמבין אותנו, כאלו שידעו לעודד ולעזור לנו בעצה טובה.

"דאגה בלב איש ישנה, ודבר טוב ישמחנה" (משלי יב, כה) - יש לך דאגה בלב, תדבר על זה עם חבר (יומא עה), ודבר טוב, שינחם אותך חברך, ישמח את הדאגה (רש"י משלי שם). ברגע שיש לך עם מי לדבר, ברגע שיש לך חבר טוב שאתה יכול לספר לו על הדאגות שלך, על מה שמעיק עליך בתוך הלב עמק, יש לך התחלה של הפתרון לדאגה.

בורא עולם צוה עלינו להתחבר ולחיות יחד, ואחת הסבות היא גם כדי שיהיה לנו שתף שנחלק אתו יחד את החוויות שלנו, שנשתף אותו בדילמות שלנו, ואף את הפחדים והדאגות המלוים אותנו בחיי היום יום נפרק אצלו.

זוג שאינו מנהל יחד שיחות נפש באופן יום יומי קבוע, אין סופי שהם יוכלו להגיע לזוגיות בריאה ואוהבת... מפני שיש בכל אחד משני בני הזוג רצון עז לשתף ברגשותיו דוקא את הקרוב אליו ביותר, והוא האדם שהוא נשוי לו, ובזמן שהתקשרת ביניהם לקויה הדבר גורם לכל אחד מהם לכעס פנימיים כלפי הצד השני ולהרגשה רעה שכאלו לא אכפת לשני ממה שהוא חווה וכואב לו. כל יום העובר עליהם ללא שיחות פתוחות, וכמות הכעס הולכת ומתגברת, חלילה יכול להביא לקרע בין שני הצדדים.

כל אחד פסיכולוג

הבעיה העקרית הגורמת לחסר תקשורת בין בני זוג היא חסר הבנה... בני זוג, המקיימים את ביתם, על פי רב כל אחד מהם ידע שיש דברים שהוא חייב לעשות כדי שהזוגיות ביניהם תצליח... אך לצערנו, זוגות רבים חושבים שקיום שיחת נפש ביניהם בכל יום אינה הכרחית וחשובה. כל אחד אומר לעצמו במחשבותיו - 'מה, אני פסיכולוג??...' כשהאמת היא שבנפש הגבר והאישה יש רצון עז לחלק את הרגשות שלהם דוקא עם האדם הקרוב אליו ביותר, בן הזוג שלהם... על פן -

'חובה' על כל זוג בישראל להקדיש לפחות רבע שעה ביום לשבת יחד לשיחה שקטה ורגועה, ובמהלך השיחה הם צריכים לתת לעצמם את האפשרות להוציא החוצה את הדאגות, את הפחדים ואת רגעי האשור שהיו להם במהלך היום... שיחה כזו תשחרר להם את הלחצים שבתוכם ותתן להם המון כח להתחיל למחרת ביום חדש עם חיוך על הפנים.

בזמננו יש תופעה חדשה, שבני אדם רבים נפגשים אחת לשבוע עם פסיכולוג כדי לשחרר מועקות וכעסים מהנפש שלהם. שלמה המלך כבר המליץ על זה לפני למעלה מאלפיים שנה... ובזוגיות הדבר חשוב שבועות -

שיחה עם בן או בת הזוג גורמת לשחרור לחצים ועוזרת מאוד לסדר את הראש, ופעמים רבות עצם הוצאת הדברים החוצה גורמת למצא פתרונות. אוריה רגועה

סבה נוספת המונעת מבני זוג לנהל שיחה מעמיקה בכל יום, נובעת מכך שאחד מבני הזוג מעלה טענות שונות ומשונות, והן מביאות את השני להתחמק מלשבת לשוחח יחד.

מיד בכל תחלת שיחה מעלה אחד מבני הזוג טענות על הצד השני - 'אינך מתחשב בי... אינך עוזר לי מספיק... אינך דואגת לי מספיק... כל היום את עסוקה בקניות...' טענות אלו גורמות לשני סלידה בת מודע משיחות שאלה, ובלי ידיעה הוא מתחמק בכל הזדמנות מלנהל שיחה פתוחה וינה עם בן/בת הזוג. על פן -

'חובה' על כל בני זוג בישראל לדאג, שלפחות תחלת השיחה תהיה על דברים קלילים ונחמדים... לא להתחיל מיד עם טענות ומסלות על הצד השני, כי אף אחד מאתנו אינו אוהב להזכר במטלות ובאחריות שעליו, אלא להשתדל להנעים את האוירה ולהתחיל בכמה מחמאות על השני כדי ליצר אוירה רגועה ומשחררת. וכן לבסוף, צריך להוסיף מחמאה הדידית על הזמן שהשקענו אחד בחברו.

תקשורת הורסת בדורנו יש הרבה מכשירים ממכרים הגורמים לבעיות קשות בזוגיות. כמעט בכל מקום אנחנו מוצאים חברות של בני אדם הנראים מהפנטים לסלפונים שלהם, וכמעט שאינם מנהלים ביניהם דו-שיח חברי כמו פעם.

ולצערנו כך זה קורה גם בתוך הבית, ואז כבר הדבר גורע שבועות...

בני זוג המנהלים שיחה קלה ביניהם, כשבועין אחת הם מעיפים מבט על השני, אבל בשניה הם מציצים כל רגע במחשב או בטלפון או בכל דבר אחר... שידעו שבזה הם פוגעים בבן או בבת הזוג שלהם, מפני שבכך הם מחדרים לשני שהתכנית או הפתחה חשבים בעיניהם יותר ממנו. וכבר כתבתי שפעם הידיעה שגן הזוג אוהב אותנו היא הידיעה החשובה ביותר במערכת הנשואין שלנו, ולעולם אסור לפגוע בה. על פן -

חובה על שני בני הזוג לנתק בזמן השיחה הזוגית שלהם את כל המכשירים המסיחים את דעתם, ולהתמקם במקום שבו הם יושבים האחד מול חברו, ותשומת הלב של שניהם נתונה אך ורק לבן או בת הזוג. כמובן - להוסיף חיוך שתמיד נותן הרגשה טובה לצד השני, והכל בקול רגוע ונעים...

חשוב מאוד, שדוקא במהלך השיחות של בני הזוג שני הצדדים יעלו נושאים המציקים להם בזוגיות (כמובן לפי הכללים שכתבנו בפרק על הבקרת), מפני שזהו זמן ששניהם רגועים ושמחים, ובקרת לא תועיל בזמן של פעם וחסר סבלנות. בנוסף לכך, שניהם במצב של הקשב מלאה, ואם כל אחד יאמר בצורה יפה לבן או בת הזוג על דבר המפריע לו בהתנהלות הזוגית וכדו' (כמובן יוסיף לה מחמאה טובה בתחלה), הם יצליחו להתגבר על כל הבדלי הדעות ביניהם, ואולי גם על טעיות שעשו בעבר... מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

קמחא דפסחא כבר נתת? פרטים בגב העלון...

קו לשאלות בהלכה מבית "יביע אומר" 055-6888100

זמני בנייה וציאת השבת

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
בנייה:	18:43	18:46	18:47
ציאה:	19:40	19:37	19:38
רית:	20:27	20:24	20:25

בירושלים: לנחגים 40 דקות 18:28

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זוסף זעקל

יש ערבות

רבות היה מזהיר מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל כי מי שמשתמט מחיוב זה של תוכחה, כגון שיש לו שכן, קרוב או ידיד, שיכולה להיות לו השפעה עליהם, ואינו פונה אליהם לדבר על לבם להעביר את בניהם לבית ספר תורני, כשיגיע לשמים, הוא יתבע על כך שבנו של שכנו יצא חילוני.

מתפלליו הרבים של בית הכנסת שבו היה מתפלל, היו רואים ביום הכפורים מדי שנה בשנה מחזה מרטיט. כאשר היו מגיעים לוידוי, מרן היה מונה את מלות הוידוי ובוכה בדמעות שלישי: גבנו, גאינו, חללנו שבתות ומועדי קדשך וכו'.

פעם חזנו ר' משה חבושה הי"ו הרהיב עוז ותמה בפניו על כך: "על מה יש לכבודו לבכות? כבודו נקי מחטאים, כל זכויות עם ישראל על שמו, למה בוכה ככה?".

"יש ערבות רבי משה", טפח מרן על כתפיו, "כל ישראל ערבים זה לזה. כל עוד שיש ילד יהודי שאינו זוכה לחינוך תורני, שאינו אומר קריאת שמע, יש לי על מה למרר בבכי ולשוב בתשובה. יכול להיות שהיו אנשים שהייתי יכול להוכיח אותם ולא עשיתי זאת, על זה אני מצטער. אדם שיכול היה להוכיח את חברו ולא הוכיחו, כל העברות שעשה נקפים על חשבוננו, כמו ערב, שאם אין ללווה לשלם גובים ממנו". והדבר נורא למתבונן! למרות כל מפעלי חייו לקירוב ולרישום ילדים, חש מרן שעדיין אולי לא עשה מספיק.

ומעניין לספר שהיה יהודי מברזיל ממשפחת אזרק המפורסמת, ששב בתשובה רק מהמראה הגדול הזה, שראה את מרן בעת וידויו ביום כפור (וכפי שהעיד רבי אברהם דיין שליט"א, הובאו דבריו בספר "מגיד הרקיע" ח"ב עמ' 271, ע"ש). (אוצרותינו).

שאלות ותשובות
מאת הרב יצחק שנייד

שאלה: האם חייב לקנות בקבוקים ומוציץ לתינוק חדשים לפסח?

תשובה: בקבוקים ומוציצים ישטפם היטב ויערה עליהם רותחים מכלי ראשון (כגון קומקום), ויש מחמירים לקנות בקבוקים חדשים לפסח כי פעמים שקשה לנקותם היטב, ותבוא עליהם ברכה.

שאלה: מי שבטעות בישל בכלי חמץ בפסח האם מותר לאכול את האוכל?

תשובה: אם עברו 24 שעות מאז שבישל בהם חמץ בפעם האחרונה לפי דעת מרן השולחן ערוך (סימן תמוז סעיף י') מותר לאכול את האוכל, אולם אין לבשל בסיר הזה פעם נוספת בתוך הפסח אלא אם כן יגעילו. והאשכנזים מחמירים לא לאכול את האוכל הזה כפי דעת הרמ"א שם. (חזון עובדיה עמ' קיד)

שאלה: מי שנולד אחרי נפל ובגלל זה לא עשו לו פדיון הבן האם חייב להתענות תענית בכורות?

תשובה: גם מי שנולד אחר נפל אחר נפל ראוי שיתענה שאף על פי שאינו בכור לפדיון הוא נחשב בכור לגבי נחלות שעתיד לרשת פי שניים ולכן שם בכור עליו (עיין משנ"ב סי' ת"ע ס"ק ב)

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמי שליט"א

המלך דוד

ברית המילה בסכין

על נס חדירת האבן אל תוך שריון הברזל של גוליית, מובא בביאור ה'פרישה' (יורה דעה סימן רסד אות ז) דבר פלא, מדוע אנו מלים בסכין ברזל, כשאבותינו היו עורכים ברית המילה דוקא באבן צור (שמות ד, כה. יהושע ה, ב?) ומביא שמצא במדרש, שבשעה שקלע דוד את האבן במצחו של גוליית, התפלל דוד לפני שר הברזל, שיאפשר לאבן שקלע לחדור את שריון הברזל, ובשכר זאת התחייב לו דוד המלך, שמאותו היום ימולו בני ישראל בסכין ברזל, תחת אבן הצור שהיתה נהוגה עד לאותה העת. ומדוע בחר דוד המלך לתת את שכרו של שר הברזל, דוקא בנושא סכין המילה? ביאר הגאון רבי חיים קניבסקי (הובא בספר ומתוק האור ח"א עמוד קמד), שהאבנים שקלע דוד המלך בגוליית היו אבני צור, שבהם מלים בברית המילה, וכשכר על כך שנתן לאבן לחדור דרכו, זכה הברזל לשמש כסכין למילה. ועוד אפשר להוסיף, גוליית היה מכונה בשם (שמואל א יז, כו) "הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרְל", וכידוע שהפלישי תים מתייחדים בכך שהם נוצרו מזימה (כמבאר ברש"י בראשית י, יד), ולכן בשכר

פניו ולא לאחוריו, מכיון שאם היה נופל לאחור, היה על דוד המלך לגשת אליו, על מנת לכרות את ראשו, והיה צריך ללכת שתיים עשרה אמות וזרתיים (זרת היא חצי אמה ובסך הכל שלוש עשרה אמות כנגד הגימטריא 'אחד', שהיה מבטל אותם גוליית מקריאת שמע שנאמר בה 'ה' אחד' – 'ומתוק האור' דוד המלך, ח"א עמוד קמח), שהרי מידת גובהו של גוליית היתה שש אמות וזרת (כשלושה מטרים), כעת שנפל על פניו, היה זה ממש למרגלות דוד המלך כמי שאומר 'כרות את ראשי', וזאת על מנת שלא יתאמץ דוד המלך יתר על מידה, רואים מכאן עד כמה בורא עולם מדקדק בדבר, שבכל הנס העצום שהתרחש, נקבע שדוד המלך לא יתאמץ, יותר ממה שהתאמץ עד עתה, ולכן נמנעה ממנו הליכה מיותרת.

ה'מדרש שמואל' (פרשה כא) מבאר טעם נוסף, מדוע נפל גוליית על פניו, משום שעל ליבו היה דמותו של 'דגון' אלוהי הפלישתים והיה בנפילתו בזיון לאלוהיו.

**לְרִכִּישַׁת סִפְרֵי הַרֵב אֲלֵיהוּ עָמְרו:
'מַעֲבָר לְסִגְלָה' עַל הַזְרַע שֶׁמְשׁוֹן.
'הַמֶּלֶךְ דָּוִד' עַל סֵפֶר שְׁמוּאֵל א.
הַפְּנִסוּ ל: אופקים בוקס או בַּנִּיד
055-67-25-138**

"מהיית עמרק"

פֶּקֶט, אבל בטהרה!

ולקח למטהר שתי צפורים חיות טהורות (יד. ד.) כתב רש"י: "טהורות. פרט לעוף טמא. לפי שהנגעים באים על לשון הרע שהוא מעשה פטופטי דברים, לפיכך הוזקקו לטהרות צפורים שמפטטים תמיד בצפצוף קול".

ונשאלת השאלה, אם הכוונה להזכיר למצורע את עוונות שפטפט דבורים אסורים וטמאים, מתאים יותר היה להביא צפורים טמאות, ומדוע הקפידה התורה דוקא על טהורות? וביותר, לפי מה שכתב הרב שפתי חכמים (על רש"י הנ"ל) שהעופות הטמאים מצפצפים ומשמיעים קול יותר מעופות טהורים, אם כן, בהם היה מתחדד יותר המסר?

מיישב נפלא בנש"ק הרה"ג ר' פינחס מימון שליט"א שבפטפט הצפורים הטהורות באה התורה ללמד את המצורע שאיסור לשון הרע אינו בא לחסום את הצורך האנושי של האדם להתבטא ולהשתמש ב"רוח ממללא" שקיבל. אין בעיה שידבר ויתבטא, אבל שיעשה זאת בטהרה וישמור עצמו מדיבור אסור.

*

מסופר שאחרי שהגאון רבי ישראל מאיר הכהן זצ"ל כתב את ספרו "הפנץ חיים" על הלכות שמירת הלשון, אמר לו אחד מתלמידיו ביאוש, שמעתה אי אפשר לדבר, שהרי בכל דיבור יתכן להיכשל באיסורים...

השיבו החפץ חיים במאור פנים תשובה ניצחת: "עדי היום, היה אכן חשש לדבר, כי לא היו הלכות מבוארות, והיה חשש על כל דיבור ודיבור שמא הוא לשון הרע, אך כעת משיצא הספר, יוכל אדם הלומדו על בוריו לדבר בחופשיות".

כמו כן, מסופר על יהודי שבא לבקר בביתו של החפץ חיים. הלה היה בטוח כי ימצא אדם שתקן המקמץ בדיבורו וכל ימיו בתענית דיבור... מה הופתע לראות את החפץ חיים מדבר ומתעניין כאחד האדם בשיחה קולחת, ולא היה ניכר שהוא ממעט בדיבורו באופן מיוחד, אלא שכמובן היה נשמר מדיבורים אסורים (אוצרותינו).

הכעס מזהה לך בפנינה

"כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה" (שבת קה, עב) – מדוע הכעס כל כך חמור? למה אישה שכוועסת על בני ביתה, ובכלל, נחשבת כעובדת עבודה זרה? בעינינו זה נשמע חמור מידי.

אדם, שחס ושלום, עובד עבודה זרה, הינו אדם שלא מאמין בקב"ה, אדם שלא מבין עדיין שהשם ברא ומנהל את העולם.

אחד, שלצערו הרב, אין לו על מי להישען ובמי לתלות תקווה, מבחינתו, אין אחראי למתרחש עימו ביומיום. מצב שבעקבותיו, נוצרת תחושת עצבות ובדידות, שעל ידה מגיעים למרמור וכעסים.

החיים מלמדים אותנו, בין אם נרצה ובין אם לא, שאנחנו לא אחראים על הקורה בעולם, ושלא הכול קורה כמו שתכננו.

אדם בשעת כעסו, הוא מעין עובד עבודה זרה, בשל העובדה שברגע זה, הקב"ה לא נמצא למול עיניו, הוא אינו בתמונה.

בזמן שמשוה לא מסתדר, לפי רצונו הרם, או לחילופין, מישוה נורא הכעיס אותנו, הוא כביכול 'מזיז את השם היצידה'. למה לא מסתדר לי הכול כפי שאני רוצה? יש לו תחושה של דמוי מנהל העולם.

הניקיונות לכבוד חג הפסח הקרב ובא, יכולים להיות סיבה טובה לכעס מתמשך. נשות החיל מהדרות בניקיונות לחג הפסח, בכדי לזכות למאמר האר"י ז"ל שאדם הזהיר מחמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.

אך בל נשכח, שהכעס הינו ראשית כל חטא. "כל הכועס כל מיני גיהנם שולטים בו" (קהלת יא, י) – חשוב לנקות ולהיזהר מחמץ בחג הפסח, אך הדרך לליל הסדר חייבת להיות רגועה ושלווה ככל הניתן. חובה עלינו, להגיע שמחות לחג ולהדר דווקא בבין אדם לחברו, להחמיר מאוד בכבוד הדדים בביתנו קודם, ולאחר מכן כולם.

לא שווה לקרצף מקומות שאין בהם חמץ, ועל הדרך להתעצבן על כל בני הבית. צריך לשמור על שפיות ורוגע גם במצבי לחץ שכאלה.

השם מנהל כל רגע ומעביר אותנו ניסיונות, בכדי לראות האם נשאר רגועות ונאמין שהכול ממנו.

האם אני מנקה לכבוד השם, ולא שוכחת מצוות אחרות, שהוא בכבודו ציווה? אותו אבא, שאמר לנקות לפסח, החמיר מאוד בגנות מידת הכעס.

מי החליט, שהילדה בת השנתיים, תלך עם בייגלה דווקא לחדר עם שלט החוצות "כשר לפסח, נא לא להכניס חמץ!!!"? אבא שבשמיים בכבודו ובעצמו החליט זאת.

ניתן להתעצבן ולכעוס, אפשר להיחשב כעובדת עבודה זרה לרגע, ולאחר מכן לחזור בתשובה – אך ישנה דרך חלופית – לנשום, לספור עד 10, לזכור מי מנהל את העולם ומחליט בכל רגע לאן כל אחד ילך ומה יקרה.

הבחירה מאוד פשוטה- האם לעבוד את השם בשמחה, או חס ושלום לעבוד עבודה זרה ולכעוס. יתרה מכך, דווקא באותם רגעים מכעיסים, ניתן לנסות לחייך, זה משנה את ההרגשה בגוף לטובה. ואז ניתן להיזכר, שהילדה עם הבייגלה, היא המתנה הגדולה ביותר שקיבלנו.

ההודיה תמלא לנו את הגוף והנשמה בשלווה, ולא יהיה מקום לכעס להיכנס.

אישה רגועה, חיה חיים נחמדים הרבה יותר, מרגיע לדעת שיש מי שאחראי עליי ועל מה שקורה מסביבי ואני לא לבדי, האמת היא שאין על מה לכעוס, כי זה לא בידיים שלנו! אנחנו לא מנהלות את העולם, כך האחריות יורדת מכתפיינו.

כל אחת עושה את ההשתדלות המוטלת עליה, אך התוצאה לא תלויה בנו בשום אופן.

היא כבר כתובה מראש השנה.

המטרה בעולם שלנו היא - להתענג על השם, לשמוח!

הכעס מרחיק מאיתנו מטרה זו - "כי אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת" (סוטה ה).

הקב"ה לא יכול לשהות עם הכועס, וחבל, אנו זקוקות לקשרים טובים עם מנהל העולם.

שנוכח להיות שמחות ומבינות, שהכול לטובתנו הנצחית ולהתגבר על הכעס, המרחיק מאיתנו כל חלקה טובה. הניקיון לפסח יכול להיות זמן טוב להראות ילדים ולבני הבית איזה כיף לעבוד את השם, איך אנחנו שמחות לעשות את רצונו בעולם.. לנקות בשמחה, בשירים וריקודים, לא בכעס ועצבים. שיהיה לנו טעם טוב מחג הפסח הקרב ובא.. זה ייטמע בלבכם. שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב עקיב עזרי שיליטא

המישה שקלים שהחזירו בתשובה

בפרשתנו מובא ענין המצורע, הצרעת באה על לשון הרע, הבה ונחשוב מי מדבר לשון הרע על יהודי אחר, רק אם את היהודי השני הוא פחות אוהב בלשון המעטה.

אם יהודי היה אוהב כל אחד כנפשו וכמאודו הוא לא הי מדבר לשון הרע, שורש סיפור לשון הרע מתחיל מאהבת ישראל, מתחיל מואהבת לרעך כמוך, מאכפתיות לשני, גם אם השני עשה לך דבר שלא כהוגן, אנו צריכים להתנהג אחרת.

סיפור הרב בן ציון קוק שליט"א שפעם הוא נסע במונית עם כמה תלמידים, והתלמידים שמו לב שהנהג האריך את הדרך לחנם כדי לקבל עוד כמה שקלים בממונה, הם רתחו ורצו להעיר לו, שלא יבזבז להם לא את הזמן ולא את הכסף.

אלא שמפני כבוד רבם, אחד התלמידים לחש לו שהם רוצים להעיר לנהג. הרב סימן להם שלא יגידו מילה, במילים אחרות: אנו בני תורה ונתנהג כבני תורה מורמים מעם.

כשהגיעו ליעד אמר הנהג שישלמו לו פחות חמישה שקלים ממה שהמונה נקב.

הרב אמר לו: אני משלם לך בדיוק כמה שיצא במונה. אמר הנהג: אני קלטתי ששמתם לב שהארכת את הדרך כדי להרויח כמה שקלים, ובכל זאת שתקתם, אתה כבוד הרב סימנת שלא יאמרו מילה, אז דבר ראשון אני רוצה לתת לכם את ההפרש.

דבר שני דעו לכם שיש לי ויכוח עיקש ביני לבין אשתי, אשתי רוצה להוציא את שלושת ילדינו מחינוך ממלכתי לחינוך תורני, ואני מתנגד נחרצות, אבל כשאני ראייתי היום איזה חינוך אתה מחנך את התלמידים שלך, לשתוק גם כשאתם צודקים, אני רוצה לשלוח את הילדים שלי לחינוך תורני. וכך היה. אמר הרב קוק לתלמידיו, כמה שילמנו יותר? חמישה שקלים. בחמישה שקלים לקחנו שלושה ילדים לחינוך תורני, שגם במשך הזמן יהפכו את הבית לתורני יותר וישפיעו גם על ההורים, הצלנו דורות מחטאים, והפכנו אותם ליראי השם, וכל זה למה? כי התנהגו כמו בני תורה.

לפעמים בשביל ויכוח על 'פרנציפ' כלשון העם, או "אני לא פרייאר"... מפסידים גם את האישיות שלנו, וגם את הרווח של להשפיע, ואין אנו יודעים היכן זה יכול.

נא לשמור על קדושת הגליון

יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

המשך מוסר עם סיפור

במידות טובות שנוכל לקבל את הכוח העצום של החג – חג האמונה. מי שחי בתחושה שאף אחד לא יכול לקחת לי מאומה, ומה שנגזר עלי אני אקבל, הוא חי רגוע ולא צריך להיכנס למחשבות אני לא פרייאר וכדומה.

צריכים אנו להשקיע את כל מרצנו באהבת ישראל, ועיקר ההכנה של השבת – שבת הגדול זה להכין את עצמו לחג הפסח באהבת הזולת

פניי הדף היומי

מאת הרב ירון מודכי זכאי שליט"א

היכן קוברים אדם נשר

לקבורו בין רשעים גמורים (מסכת יבמות דף לב) בסוגיתנו אנו לומדים לגבי מקרה שאדם עבר שתי עברות ואינו מקבל עונש בבית דין על שניהם, מכל מקום כיוון שעבר על כמה איסורים יש בכך להחשיבו כאדם רשע, וכפי ששינוי במסכת סנהדרין (דף מו) שיש שני בתי קברות, להרוגי בית דין אחד לנסקלים ולנשרפים(דהיינו אנשים שעוברים עברות חמורות וחייבים מיתה בשריפה או סקילה בבית דין). ובית קברות נוסף לנהרגים ונחנקים (אנשים שעברו עבירות פחות חמורות שחייבים עליהם מיתה בחנק או בהריגה בחרב). ולומדים מכאן שאין קוברים בסמיכות זה לזה שני סוגי אנשים שאחד יותר רשע מחברו, ולכן גם במקרה בסוגיתנו אדם שעשה כמה עברות אין קוברים אותו בסמוך לאדם שעבר על מעט עברות. וכן נפסק בשולחן ערוך (חלק יורה דעה סימן שסב סעיף ה) אין קוברים רשע אצל צדיק אפילו רשע חמור אצל רשע קל, וכן אין קוברים צדיק וכשר ובינוני אצל חסיד מופלג, ומוסיף מרן שגם אין קוברים צדיק וכשר ובינוני אצל חסיד מופלג, אבל קוברים בעל תשובה אצל צדיק גמור.

והגאון רבי משה פינשטיין זצ"ל נשאל מיהודים שגרו ברוסיה במקום שלא היה בית קברות יהודי האם עדיף שלא לקבור את המת, או שעדיף לקבורו בין קברות הגויים, בתחילה ביאר את טענתם שהרי האיסור לקבור ליד גוי או רשע נלמד מהלכה למשה בסני שצריך שיהיו בתי קברות נפרדים לכשרים ולרשעים משום כבודו של הנפטר, אמנם גם להשאיר מת בלא קבורה הוא דבר האסור מהתורה ונלמד מהפסוק כי קבור תקברנו והטעם שהקבורה היא כפרה לנפטר, ולמעשה הכריע הרב שעדיף לקבור ואפילו בין גויים מאשר שלא לקבור כלל. עוד כתבו הפוסקים לדון במקרה שעברו וקברו צדיק בסמוך לרשע האם מותר בשל כך להעביר את גוף הנפטר הצדיק למקום אחר, סברת החתם סופר (תשובה סימן של) שאין להעבירו ממקומו, ובשו"ת שבט הלוי (חלק ז סימן קצג) לאחר שהאריך בביאור הסבל שנגרם לצדיק כתב שיתקינו בניהם מחיצה של עשרה טפחים, וישנם פוסקים הסוברים שמותר להעבירו, וכיום ישנם בכמה בתי קברות חלקות המיועדות לשומרי שבת, וחשיבות הקבורה ודינה וכבוד המת הינו נדבך יסודי ביהדות.

שבת שלום

ניתן לרכוש במהדר מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מודכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. וכן להשתתף בהוצאת סדרת ספרים בדיני ממונות בנושאים אקטואליים

ליצירת קשר בבלאפון 0527630352

"חייב אדם לתת קמחא דפסחא לפני הפסח"

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצוות "קמחא דפסחא" בהידור
אנו מחלקים חבילות נכבדות הכוללות את צרכי החג.

לנוזקים ולמשפחות מועטות יכולת

מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

צדקה וחסד

רח' עוזיאל 41 בני ברק

03-8000-770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מזהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים